

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném ze samosoudkyně JUDr. Jany Kubenové ve věci

žalobce: I. M.

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky,
odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2019, č. j. OAM-504/ZA-ZA11-ZA04-2019

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádnému z účastníků se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí žalovaného vydané dne 12. 6. 2019 pod č. j. OAM-504/ZA-ZA11-ZA04-2019, kdy žalovaný o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany v ČR rozhodl tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 2 zákona o azylu zamítá jako zjevně nedůvodná.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že žádost jako nedůvodná byla dle citovaného zákonného ustanovení zamítnuta proto, že Gruzie je zařazena na seznam bezpečných zemí původu.

3. Vzhledem k tomu, že se žalobce domnívá, že byl v předcházejícím řízení o udělení mezinárodní ochrany jako jeho účastník zkrácen na svých právech, obrátil se s žádostí o soudní přezkum napadeného rozhodnutí, když toto napadá v celém rozsahu.
4. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu platí: „*Jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.*“
5. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že domněnka, dle které je určitá země označena jako bezpečná země původu, je vyvratitelná a je tedy potřeba v každém jednotlivém případě zkoumat, zda i ve vztahu k dotyčnému žadateli lze danou zemi považovat za bezpečnou. Žalobce má za to, že v jeho případě tomu tak není a tím pádem žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí pochybil, pokud jeho žádost o mezinárodní ochranu zamítl jako zjevně nedůvodnou.
6. Žalobce má za to, že žalovaný nesprávně vyhodnotil jeho žádost jako zjevně nedůvodnou. Žalovaný si totiž neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, v důsledku čehož nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Výrok zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné proto nemá dostatečnou oporu ve správním spise. Kromě toho je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
7. V napadeném rozhodnutí žalovaný nepracuje prakticky s žádnými informacemi o zemi původu žalobce. Jako jediné podklady pro vydání rozhodnutí byly použity Informace OAMP Gruzie, hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z dubna 2019 a Informace OAMP – bezpečnostní a politická situace v zemi: Gruzie ze dne 3. 7. 2018. Z těchto zpráv však žalovaný odkazuje pouze na zcela obecné informace, které žádným způsobem nesouvisí s důvody žádosti o mezinárodní ochranu, které v žádosti prezentoval žalobce.
8. Žalobce je přesvědčen, že rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti jako zjevně nedůvodné je výsledkem nezákonného postupu žalovaného, který si neopatřil dostatečné množství aktuálních a relevantních informací o zemi původu a zároveň nepřihlédl ke všemu, co žalobce v rámci řízení tvrdil nebo co vyšlo najevo, v důsledku čeho nezjistil skutkový stav způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem jeho případu.
9. Navrhoval proto, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2019 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.
10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že neshledává oprávněnost žalobních námitek uvedených žalobcem a nemůže ani učinit závěr, že by tyto prokazovaly nezákonnost výroku napadeného rozhodnutí žalovaného. Plně odkázal na písemnosti založené ve správním spise a na vydané rozhodnutí žalovaného, který postupoval plně v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu. Správní orgán v daném případě zjistil skutečný stav věci a přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo a jeho rozhodnutí je i přezkoumatelným a dostatečným způsobem odůvodněno. Z tohoto

pohledu považuje uplatněné žalobní námitky s ohledem na jeho výpovědi v průběhu správního řízení za liché.

11. V případě žalobce je zřejmé, že svoji vlast neopustil na základě žádného z relevantních důvodů ve smyslu zákona o azylu a ani jeho obavy z návratu do Gruzie nelze považovat za opodstatněné ve smyslu ust. § 12 a § 14a zákona o azylu. Především bylo zjištěno, že Gruzie (s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie) splňuje základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení, které ČR považuje za bezpečné země původu – viz § 2 bod 7 vyhlášky č. 328/2015 Sb., ve znění vyhlášky č. 68/2019 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců.
12. Z výpovědi žalobce v rámci správního řízení o jeho azylové žádosti a ani z obsahu podané žaloby nebylo zjištěno, že by v jeho případě tento předpoklad neplatil. V této souvislosti je třeba připomenout, že je to právě žalobce (nikoliv žalovaný), který musí vyvrátit, že v jeho případě nelze Gruzii považovat vůči němu za bezpečnou zemi původu; tuto (vyvratitelnou domněnku) však žalobce nevyvrátil a ostatně netvrdil, že by návrat do Gruzie nebyl pro něho bezpečný ve smyslu důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejich forem (ostatně on sám počítá se svým návratem příští rok, protože proběhnou parlamentní volby). Z průběhu správního řízení a ostatně i z podané žaloby je zcela evidentní, že žalobce opustil Gruzii, protože mu bylo v průběhu prezidentských voleb v období říjen – prosinec 2018 2x vyhrožováno jemu neznámými osobami, u jeho domu měl stát automobil s neprůhlednými skly. Žalobce je přesvědčen, že mu bylo vyhrožováno v souvislosti s jeho činností pro politickou stranu SNH, které měl být členem (průkaz strany ale nedoložil). Neznámé osoby pak považoval za členy bezpečnostních složek toliko na základě svých domněnek (měly auto s neprůhlednými skly); osobně se s nimi nesetkal a ani nehovořil. Vzhledem k tomu, že mezinárodní ochrana je svou povahou subsidiární a žalobce v této souvislosti nevyužil žádnou z dostupných forem ochrany státu svého občanství, na nikoho se s žádostí o pomoc neobrátil, nelze tvrdit, že by mu země původu ochranu, pokud by ji potřeboval, a o ni požádal, neposkytla. Z azylového příběhu spíše lze usuzovat na snahu žalobce legalizovat si žádostí o mezinárodní ochranu pobyt na území členských států EU (žalobce původně cestoval do Polska na pracovní vízum) a vrátit do Gruzie se chce, nechce natrvalo zůstat v zahraničí.
13. Za nedůvodnou pak považuje žalovaný i další námitku žalobce, že správní orgán nevychází z aktuálních a relevantních podkladů, žalovaným použité informace má za nedostatečné – 2 informace OAMP o Gruzii z dubna 2019 a července 2018 jsou dle názoru žalobce toliko obecné. Obsahem správního spisu žalovaný vyvrací tvrzení žalobce, že „Informace OAMP“ by nebyly dostatečně aktuální a byly pouze obecné. V závěru informací je totiž soupis zdrojů, na základě nichž byly informace zpracovány, ze zde uvedeného přehledu lze usuzovat, že jde o uznávané a relevantní veřejně dostupné informace.
14. Žalovaný proto trvá na zjevné nedůvodnosti jeho žádosti a na správnosti svého rozhodnutí. Informace potvrzují, že Gruzii lze považovat za bezpečnou zemi původu, je součástí správního spisu a žalobce s ní a s další užitou informací měl být seznámen dne 5. 6. 2019, k seznámení se však nedostavil, přestože mu bylo předvolání k seznámení doručeno a byla i hodnocena při posuzování žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

15. Žalovaný uzavřel, že je přesvědčen, že v případě žalobce došlo k jednoznačnému naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti jako zjevné nedůvodné podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, a má za to, že rozhodnutí vychází z řádně zjištěného stavu věci. V podrobnostech pak žalovaný odkázal na obsah správního spisu a navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci krajským soudem

16. Žaloba **není důvodná**.
17. Krajský soud v první řadě zkoumal, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž v této souvislosti shledal, že žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákon ač. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), ve lhůtě stanovené ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu, a rovněž se jedná o žalobu přípustnou.
18. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili svůj výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice) a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
20. Ze správního spisu zjistil krajský soud následující skutečnosti relevantní pro posouzení věci.
21. Dne 27. 5. 2019 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR.
22. Dne 30. 5. 2019 poskytl údaje k žádosti o mezinárodní ochranu, v níž uvedl jméno I. M., s tím, že žádná jiná jména ani příjmení neužíval a neužívá, je státní příslušností Gruzie, předložil cestovní doklad s platností do 28. 3. 2026. Dále uvedl, že je národnosti gruzínské, je schopen se dorozumět v jazyce ruském a gruzínském, náboženského přesvědčení je pravoslavný. Ke svému politickému přesvědčení uvedl, že více než 30 let je členem politické strany Sjedenocené národní hnutí. Je ženatý, má 1 nezletilou dceru, která společně se svojí matkou žije v Gruzii. Jeho poslední bydliště ve vlasti bylo v obci Gori, zde tedy fakticky bydlel a byl i trvale hlášený k pobytu, žil tam se svojí manželkou, dcerou a svou matkou. Na uvedeném místě, kde žili společně, nyní žije matka žalobce, manželka s dcerou nyní žijí u manželčiny rodičů, také v Gori. Z Gruzie odjel dne 9. 3. 2019 na letiště do Tbilisi, odtud letecky cestoval do Rigy a pak do Varšavy. Tam žil 1 měsíc u známých, pak žil měsíc a půl ve městě Gdaňsk. Měl cestovní doklad a polské pracovní vízum, které bylo platné na 183 dní. Z Polska pak odjel dne 27. 5. 2019 přes Rakousko do ČR. Předtím, než přijel do ČR, tedy pobýval v Polsku ode dne 9. 3. do 27. 5. 2019. V roce 2016 si vyřídil vízum do Polska, ale nejel tam. Pak si vyřídil v roce 2019 polské pracovní vízum, na které vycestoval z Gruzie. Ke svému zdravotnímu stavu pak uvedl, že je zdravý a jako důvod k žádosti o mezinárodní ochranu sdělil, že mu bylo vyhrožováno a byl pronásledován

gruzínskou policií a Službou bezpečnosti Gruzie, protože je v opoziční straně. Během posledních prezidentských voleb v roce 2018 byl ředitelem Městského volebního štábu v Gori. Jiné důvody k žádosti o udělení mezinárodní ochrany nemá.

23. Téhož dne, tj. 30. 5. 2019, byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany a z Protokolu o pohovoru pak vyplývá důvodům žádosti o udělení mezinárodní ochrany, k otázce vyhrožování a pronásledování gruzínskou policií a Službou bezpečnosti Gruzie, že poblíž jeho domu stálo auto s neprůstřelnými skly, taková auta mají pouze bezpečnostní složky. Sdělil, že včerejšího dne (29. 5. 2019) mluvil s manželkou a ta žalobci říkala, že poblíž jejich domu stálo opět takové auto. Také mu po volbách řekli, že u něho doma určitě najdou nějakou zbraň a řekli mu, ať raději opustí Gruzii. Na dotaz, kdo mu toto říkal a kolikrát byl s uvedenými lidmi v kontaktu, řekl, že tyto lidi nezná, jsou vždy oblečeni v civilu, nejsou místní, přijíždějí z Tbilisi. Myslí si, že jsou z Gruzínské služby bezpečnosti. 2x poslali nějakého člověka, kterého zná a on žalobci vzkázal, aby raději opustil Gruzii, protože mu chystají podstrčit zbraň v domě. Dále řekl, že s lidmi z Gruzínské služby bezpečnosti do kontaktu nepřišel, oni nechtějí, aby je poznal. Výhrůžné vzkazy vždy posílají přes někoho. Uvedl, že mu bylo vyhrožováno celkem 2x, kdy po tom známém posílali vzkaz. Ten říkal, že buď se přestane žalobce zabývat politikou, a pokud ne, že má raději vycestovat z Gruzie. První výhrůžka byla před volbami v roce 2018, kdy volby proběhly v říjnu. Pak bylo další kolo voleb, které bylo v prosinci. Před druhým kolem voleb bylo vyhrožováno žalobci podruhé. Těmito výhrůžkami dle žalobce chtěli dosáhnout toho, aby se žalobce přestal zabývat politikou, protože jeho strana byla v Gori úspěšná v prvním kole. Vyhrožovali mu proto, že dělal dobře svoji práci. Bylo to tak, že byl jedním z vedoucích jejich strany v Gori a vedoucím městského volebního štábu jejich strany v Gori. Uvedl, že vyhrožování se netýkalo pouze osoby žalobce, bylo vyhrožováno i jiným lidem ve straně.
24. Dále žalobce uvedl, že kvůli těmto problémům se na nikoho neobrátil. Nemohl si stěžovat na činy policie nebo Služby bezpečnosti. Ti jsou se soudy i s prokuraturou „jedna ruka“, nemá to cenu. Pouze to nahlásil kolegům ze strany. Své problémy ve vlasti vyřešil odjezdem z Gruzie, neodjel však napořád. Příští rok musí být zpět v Gruzii, protože proběhnou volby do parlamentu a žalobce tam musí být. Dále pak uvedl, že měl za politickou činnost zapláceno. Byl to jediný zdroj jeho příjmů, nebyl však oficiálním zaměstnancem strany, dostával faktury, z toho odváděl daně. Vše bylo legálně. Pracoval pouze ve volebním období, to je několik měsíců před volbami, pak při volbách a tím to skončilo.
25. Dále uvedl, že mimo volební období nebyl aktivní, poskytoval však rozhovory sdělovacím prostředkům, měl službu v kanceláři strany, kritizoval současnou vládu. Otevřeně hovořil o korupčních schématech, jak proplácení ty, kteří je podporují. Toto říkal v přímém přenosu, při rozhovoru, který poskytoval sdělovacím prostředkům.
26. Na dotaz ohledně dokladu o svém členství ve straně SNH uvedl, že doklad má, má ho však v Gruzii. Zavolá však domů, aby mu ho ofotili a poslali.
27. Správní orgán při tomto pohovoru žalobci stanovil lhůtu k dodání průkazu o členství ve straně do 3. 6. 2019, s čímž žalobce souhlasil.

28. Žalobce pak uvedl, že žádné jiné problémy v Gruzii neměl. Sdělil, že orgány činné v trestním řízení jsou ostražitě, nechťjí udělat něco, aby to poškodilo jejich jméno, aby se o tom dozvěděla televize.
29. Dále pak uvedl, že kromě problémů spočívajících ve dvou výhrůžkách, on žádné problémy neměl, ale v lednu 2019 přišli do domu jeho tchána nějací neznámí lidé, měli dva černé JEEPY, vtrhli do domu, běhali tam, hledali žalobce. Tchán se ptal, co tam dělají, proč žalobce hledají, ale nic mu neřekli. Žalobce se bál, že by tam mohli podstrčit nějaké zbraně, nic tam však nepodstrčili. Žalobce si myslí, že to byla zastrašovací akce. Této akce však nebyl přítomen. Když se večer vrátil domů, neboť v té době žili u tchána, tak to žalobci řekl. Společně prohledali celý dům, nic však nenašli, nic tam nepodstrčili a ani se dál nic nedělo.
30. Žalobce od prosince 2018 do odjezdu z Gruzie žádné problémy v Gruzii neměl, tehdy nebyl již vůbec aktivní a zdržoval se pouze doma.
31. Uvedl, že žádné jiné problémy, než sdělil, v Gruzii neměl, s policií v Gruzii neměl nikdy žádný problém, nikdy nebyl trestně stíhán, s vycestováním z Gruzie také neměl žádný problém.
32. Dále pak uvedl, že v Polsku nepožádal o azyl, neboť nevěděl, že Polsko má institut azylu. Teprve včera, když si přečetl informaci týkající se azylového řízení, se dozvěděl, že mezinárodní ochranu poskytuje 32 států. Na radu známého si požádal o mezinárodní ochranu v ČR.
33. Dále uvedl, že v ČR musí nějakou dobu přechkat, a to do příštího roku. Každopádně se příští rok do Gruzie vrátí, nějaký čas však musí pobývat mimo Gruzii. Jeho bezúhonnost mu umožňuje návrat do Gruzie. Když se vrátí, vrátí se však do stejné situace, před níž odjel. Obává se, že mu něco někdo podstrčí a na základě toho ho mohou pak nějak potrestat. Obává se podstrčení zbraně. A na základě toho ho pak pošlou do vězení.
34. Na dotaz, zda by mohl řešit své problémy přestěhováním se do jiné části Gruzie, uvedl, že to by nešlo, protože v oboru, který studoval, by jinde nenašel práci. To by pak znamenalo ekonomické problémy. Je vystudovaný agro inženýr.
35. Zdůraznil, že ve stanovené lhůtě předloží členský průkaz ohledně jeho členství ve straně. Nic jiného pak již nedodal.
36. Ve spise jsou pak založeny 2 zprávy ohledně bezpečnostní a politické situace v Gruzii a stavu dodržování lidských práv v této zemi a to zpráva Ministerstva vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky: Gruzie – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z dubna 2019 a zpráva Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky: Gruzie – Bezpečnostní a politická situace v zemi z července 2018. Na základě podkladů založených ve správním spise pak žalovaný vydal dne 12. 6. 2019 pod č. j. OAM-504/ZA-ZA11-ZA04-2019 rozhodnutí, kdy žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany v ČR zamítl podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., v platném znění, jako zjevně nedůvodnou.

37. Pokud jde o citované 2 zprávy o bezpečnostní a politické situaci v Gruzii a stavu dodržování lidských práv, vyplývá z nich, že v Gruzii obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení či trestům a hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu a její občané nebo osoby bez státního občanství ji neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a zákona o azylu. Gruzie rovněž ratifikovala a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků a umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv. V Gruzii neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, od konfliktu s Ruskou federací v roce 2018 udržovaly obě strany průměří přes občasná napětí, např. posun hranice Jižní Osetie v létě 2015. Na hranicích s oběma regiony docházelo také k ojedinělým incidentům. Separatistické regiony Abchazie a Jižní Osetie nejsou pod kontrolou centrální gruzínské vlády, de facto existovaly nezávisle na Gruzii a jsou personálně i finančně podporovány Ruskou federací, např. rozmístění ruských ozbrojených složek nebo zajištění strážení hranic obou zemí. Jejich nezávislost kromě Moskvy, několika zemí Latinské Ameriky a Tichomoří a Sýrie nikdo neuznal.
38. Správní orgán na základě výše uvedených informací o politické situaci a stavu dodržování lidských práv v Gruzii a na základě výpovědi samotného žalobce uzavřel, že v případě žalobce lze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu.
39. Žalovaný pak uvedl, že z protokolu o pohovoru a uvedených zpráv o situaci v Gruzii vyplynulo, že žadatel v průběhu správního řízení uvedl, že mu bylo ve vlasti 2x vyhrožováno jemu neznámými osobami (se kterými se však osobně nesetkal), u jeho domu měl stát automobil s neprůhlednými skly. K těmto událostem mělo docházet v průběhu prezidentských voleb v období od října do prosince 2018. Žalobce je přesvědčen, že mu bylo vyhrožováno v souvislosti s jeho činností pro politickou stranu SNH, které měl být členem, žádný doklad potvrzující tuto skutečnost, přesto, že tvrdil, že ho doloží, správnímu orgánu nedoložil. Žalovaný uvedl, že konstatuje, že z tvrzení jmenovaného není možno jakkoliv dovozovat, že by byl ve své vlasti vystaven jednání, které by vůbec bylo možné označit za pronásledování ve smyslu zákona o azylu. Dále pak žalovaný uvedl, že žalobce v této souvislosti nevyužil ani žádnou z forem právní ochrany dostupné v jeho vlasti, na nikoho se s žádostí o pomoc neobrátil, přestože dle jeho slov neměl v Gruzii žádné potíže se státními orgány. Navíc pak sám žalobce uvedl, že se hodlá příští rok do Gruzie vrátit, nechce natrvalo zůstat v zahraničí, neboť jeho pomoc bude strana potřebovat při volbách.
40. Žalobce žalobou předně namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný řádně neposoudil bezpečnostní situaci v Gruzii.
41. Otázce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí (zejména pak rozhodnutí ve správním soudnictví) je věnována rozsáhlá judikatura Nejvyššího správního soudu, z níž vyplývá, že rozhodnutí soudu je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost kupříkladu tehdy, jestliže z něj jednoznačně nevyplývá, podle kterých ustanovení a podle jakých právních předpisů byla posuzována zákonnost napadeného správního rozhodnutí. Dále pak lze v tomto smyslu za nepřezkoumatelné považovat rozhodnutí, jehož odůvodnění je vnitřně rozporné, popř. je-li výrok v rozporu s odůvodněním, či pokud z výroku nelze zjistit, jak vlastně soud

rozhodl. Mimo to se jedná o případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán (srov. např. rozsudky ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130). Soudní judikatura pak věnuje nemalou pozornost též otázce nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, či ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007-64), přičemž v tomto ohledu je za nepřezkoumatelné považováno především takové rozhodnutí, z něhož není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil, či kupříkladu rozhodnutí, které se opomíjí vypořádat s argumentací účastníka řízení. Přitom je nutno zdůraznit, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je zásadně založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění rozhodnutí. Jakkoliv se shora zmiňovaná judikatura týká zejména nepřezkoumatelnosti rozhodnutí soudních, Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 11. 2012, č. j. 7 As 163/2012-18, dovodil, že v zásadě tytéž podmínky platí i pro posouzení nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů.

42. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztahovat jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námítky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námítky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Jak je už i shora uvedeno, správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námítky jako celek neobstojí.
43. Krajský soud v daném případě neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí trpělo vadami zakládajícími jeho nepřezkoumatelnost. Důvody, které žalovaného vedly k jeho závěrům, jsou z odůvodnění napadeného rozhodnutí seznatelné. Žalovaný vyličil konkrétní skutkové okolnosti, o něž své rozhodnutí opřel, uvedl úvahy, kterými se řídil při posouzení věci, a popsal závěry, ke kterým na základě těchto úvah dospěl.
44. Soud uvádí, že pokud jde o podmínky projednání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, je třeba vyjít z toho, že v rámci azylového řízení existují dvě základní povinnosti – břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Nejvyšší správní soud k tomu ve svém rozsudku ze dne 7. 2. 2005, č. j. 4 Azs 151/2005-86, uvedl: „Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálné. Jedině žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí“.

45. V podstatě jediná žalobní námitka žalobce je ta, že žalovaný se dostatečně nezabýval bezpečnostní situací v Gruzii a tato námitka je dle soudu nedůvodná. Ze správního spisu ani z tvrzení žalobce neplynou žádné konkrétní okolnosti, pro které by měl soud uzavřít, že žalobci hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy, resp. že by se v posledních týdnech až měsících měla situace v Gruzii výrazně zhoršit. Z tvrzení žalobce pak nevyplývá žádná okolnost, pro kterou by bylo možné důvodně předpokládat, že by právě jemu hrozit nebezpečí vážné újmy po návratu do vlasti. Soud uvádí, že nic takového netvrdil ani samotný žalobce, když naopak v pohovoru ze dne 30. 5. 2019 výslovně uvedl, že „jeho cílem je přečkat v ČR do příštího roku, každopádně příští rok se do Gruzie vrátí, teď ale musí nějaký čas pobýt mimo Gruzii“.
46. I z toho, co sdělil samotný žadatel, je zřejmé, že nemá žádné obavy z návratu do Gruzie, mimo Gruzii chtěl pobývat pouze do roku 2020 a pokud jde celkově o bezpečnostní situaci v Gruzii, v tomto směru ohledně své osoby nic závažného neuváděl.
47. Soud celou věc shrnuje tak, že zákon o azylu u nepřipustných žádostí o azyl (§ 10a) zákona o azylu a zjevně nedůvodných žádostí (§ 16) zákona o azylu počítá s aplikací konceptu tzv. bezpečných zemí – jedná se o bezpečnou zemi původu, bezpečnou třetí zemi a Evropskou bezpečnou třetí zemi. Definice těchto pojmů lze nalézt v § 2. Základem úpravy je unijní procedurální směrnice. Bezpečnost dané země nelze podle unijního práva stanovovat ad hoc, ale je třeba, aby existoval seznam takových zemí. Tyto seznamy včetně hodnocení zařazených zemí obsahuje vyhláška č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců (dále jen „prováděcí vyhláška“). V současné době existuje pouze seznam bezpečných zemí původu a velmi krátký seznam evropských bezpečných třetích zemí. Podle § 2 bod 7 prováděcí vyhlášky považuje česká republika Gruzii za bezpečnou zemi původu.
48. Žalovaný splnil své povinnosti týkající se řádného zjištění skutkového stavu, neboť žalobce není osobou, jež by pocházela ze států, jež za „bezpečné země původu“ ani „bezpečné třetí země“ považovat nelze.
49. Jak soud již zdůraznil, ani sám žalobce neuvádí nic v tom smyslu, že by se obával návratu do Gruzie, naopak, jak výše uvedeno, sám sdělil, že v roce 2020 se hodlá do Gruzie vrátit, aniž by měl jakékoliv obavy o svou osobu, nic takového nevyjádřil a je logické, že pokud by tomu tak nebylo, dobrovolně by se nechtěl sám do Gruzie vracet.
50. Soud tedy uzavírá, že v případě žalobce nebylo shledáno, že by v Gruzii nastala vůči jeho osobě taková situace, že by mohl splňovat podmínky ust. § 12 zákona o azylu, či že by mohl splňovat podmínky udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, protože se návratu do Gruzie obává.
51. Soud proto uzavírá, že skutkový stav byl ze strany žalovaného zjištěn náležitě a také správně právně posouzen, a proto byla jeho žádost jako zjevně nedůvodná dle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu zamítnuta.
52. Soud má za to, že žalobci šlo pouze o legalizaci jeho pobytu na území České republiky, v takovém případě je však nutno vycházet z režimu zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu

cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Azylovým řízením za žádných okolností nelze nahradit smysl a účel úpravy obsažené v zákoně o pobytu cizinců. Mezinárodní ochrana ve smyslu zákona o azylu je právním institutem výjimečným, jehož smyslem je poskytnout žadateli ochranu, nikoliv však před jakýmkoliv negativními jevy v zemi jeho původu, nýbrž jen z důvodů upravených v zákoně o azylu.

53. Ze všech uvedených důvodů krajský soud rozhodl o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., jak je ve výroku I. uvedeno. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný, protože nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. července 2020

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.